

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น
ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ธนพร หอมละออ

อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ: 3 มกราคม 2562

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ: 5 มกราคม 2562

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 7 กุมภาพันธ์ 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ทฤษฎีเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ชในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้คือ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียน ในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 66 คน โดยนำกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช มาใช้ในการ ศึกษาการวิจัย โดยมีลักษณะรุ่นพี่ช่วยแนะนำ อธิบาย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้กับรุ่นน้อง เกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียน

ผลการวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้นโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช พบว่า (1) ประสิทธิภาพของการเรียนโดยใช้ทฤษฎีเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ชในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น มีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละ 54 (2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้ แบบการโค้ชในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ชในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น โดยมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ทฤษฎีเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนรู้แบบการโค้ช ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

The Development of Learning Achievement using the Peer Assisted Learning Methodology with the Coaching Learning Technique in Introduction to Accounting Subject of Accountant Students, Management Science Faculty of Phuket Rajabhat University

Thanapon Homlaor

Lecturer, Faculty of Management Science, Uttaradit Rajabhat University

Received: 3 January 2019

Revised: 5 January 2019

Accepted: 7 February 2019

Abstract

The purpose of this research is to study the development of learning achievement using the peer assisted learning methodology with the coaching technique in introduction to accounting subject of the first year accountant students, Management Science Faculty of Phuket Rajabhat University. The population of this study are 66 of the first year students of Accountant Major in Bachelor degree, Regular session who registered in Introduction to Accounting subject of Phuket Rajabhat University in the first semester, Academic year 2562. They used the Peer Assisted Learning Methodology with the Coaching Technique to apply for this study. The seniors assisted and exchanged the opinions to the juniors for understanding the lessons.

The result of the study indicates as follow (1) The efficiency of peer assisted learning methodology with the coaching technique is 54% (2) The comparison of experiment group taken between before and after Peer Assisted Learning with the Coaching Technique has positive score at moderate level with significant at the level of 0.01. (3) The students are satisfied in peer assisted learning with the coaching technique at the high level.

Keywords: Peer Assisted Learning Methodology, Peer Coaching, Academic Achievement

บทนำ

ปัจจุบันบทบาทของการบัญชีในธุรกิจประเภทต่างๆ มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ธุรกิจมีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมการดำเนินงานธุรกิจให้ก้าวทันต่อยุคสมัยใหม่ ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรมการดำเนินงานของกิจการต่างๆ นั้นทำให้ลักษณะของข้อมูลทางการบัญชีมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น นักบัญชีจึงต้องมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งทางด้านการบัญชี ด้านการภาษีอากร ด้านเทคโนโลยี และศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความรู้ทางด้านการเงิน การตลาด เศรษฐศาสตร์ เป็นต้น เพื่อให้กับนักบัญชีสามารถวิเคราะห์ข้อมูล จัดทำและนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีของธุรกิจต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรบัญชีในมหาวิทยาลัยต่างๆ จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ข้อมูลทางการบัญชีได้อย่างแม่นยำ (นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ, 2559 : 91 – 97)

หลักการบัญชีขั้นต้นเป็นรายวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในสาขาวิชาบัญชีและการเข้าสู่การทำงานในวิชาชีพบัญชีเป็นอย่างมาก โดยทั่วไปเนื้อหาของสาระของรายวิชาดังกล่าว เป็นการศึกษาความหมาย วัตถุประสงค์ของการบัญชี ประโยชน์ของข้อมูลทางการบัญชี พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี จรรยาบรรณและความรับผิดชอบในวิชาชีพบัญชี กรอบแนวคิดทางการบัญชี หลักการและวิธีการบันทึกบัญชีตามหลักการบัญชีคู่ การบันทึกรายการในสมุดรายวันขั้นต้น การผ่านรายการไปบัญชีแยกประเภท การจัดทำงบดุล งบกำไรขาดทุน การปรับปรุงรายการบัญชี การปิดบัญชี การจัดทำงบการเงิน การบันทึกบัญชีของธุรกิจซื้อขายสินค้า ธุรกิจผลิตสินค้า ธุรกิจบริการ การบัญชีภาษีมูลค่าเพิ่ม และหลักการของระบบใบสำคัญ ด้วยเนื้อหาของรายวิชาทำให้หลักการบัญชีขั้นต้นเป็นความรู้พื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งต่อนักศึกษาหลักสูตรบัญชี ดังนั้นกลยุทธ์ ในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาจะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถอย่างแม่นยำเกี่ยวกับการวิเคราะห์รายการค้า การบันทึกบัญชีรายการสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย วิธีการปรับปรุงรายการทางการบัญชีต่างๆ ตลอดจนเข้าใจถึงกระบวนการของวงจรบัญชี ซึ่งในแต่ละเรื่อง แต่ละบทเรียนนั้นมีเนื้อหาของรายวิชาที่มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง หากนักศึกษาไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักการขั้นต้นในการวิเคราะห์รายการค้า วิธีการปรับปรุงรายการค้า ก็จะทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการนำข้อมูลไปจัดทำบัญชี ส่งผลให้กระบวนการบันทึกบัญชีและการจัดทำงบการเงินที่ไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม จากประสบการณ์การสอนรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้นของผู้วิจัยค้นพบปัญหานักศึกษาที่ทำแบบทดสอบรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้นไม่ผ่านตามเกณฑ์นั้น เป็นนักศึกษาที่ไม่สามารถจำแนกรายการทางบัญชี ไม่สามารถวิเคราะห์รายการทางการบัญชีเบื้องต้น ทำให้ผลการทดสอบนั้นไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนด เนื่องจากนักศึกษายังไม่เข้าใจในเนื้อหาของหลักการและวิธีการเบื้องต้นทางการบัญชี ซึ่งปัญหาดังกล่าวนั้นเกิดจากการที่นักศึกษามีความสามารถในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน บางคนเรียนรู้ได้ช้า จึงรู้สึก

เป้าหมายไม่ค่อยสนใจกระตือรือร้นที่จะเรียนและไม่ทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกฝนตนเอง ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชีขั้นต้นต่ำ อีกทั้งไม่กล้าเข้าปรึกษาอาจารย์ผู้สอน และจากการสังเกตของผู้วิจัยยังพบอีกว่า พฤติกรรมของนักศึกษาส่วนใหญ่กล้าแสดงออก กล้าพูดคุยและขอคำปรึกษาต่างๆ ทั้งทางด้านการเรียน การใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยจากเพื่อนและรุ่นพี่มากกว่าอาจารย์ผู้สอน อีกทั้งจากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยยังพบว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบ การโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์ และวิสาข์ จิตติวัตร์, 2556 : 146) และการจัดการเรียนรู้ด้วยการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนยังสามารถพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น โดยพบว่า ผู้รับการโค้ช มีการพัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาด้านสติปัญญา ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอน มีการพัฒนาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิผลกับนักเรียนเป็นอย่างดี (บุษราคัม ศรีจันทร์ และสุเทพ อ่วมเจริญ, 2560 : 94) ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อน ช่วยเพื่อน ที่เน้นให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำได้รับผลประโยชน์จากผู้เรียนที่มีผลการเรียนสูงกว่า จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ เนื่องจากนักเรียนอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจกันได้ดี กล้าซักถามกันเอง ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เครียด ส่งผลให้ผู้เรียน มีความสุขกับการเรียนรู้ จึงทำให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้เป็นอย่างดี (บุษยากร ช้ายขวา ผาสุกบุญธรรม และเพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท, 2560 : 83 ; ทศนีย์นารถ ลัมสุทธิวันภูมิ และวิณา วรพงศ์, ซึ่งพบว่าการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยให้นักเรียนชั้นปีที่สูงกว่าช่วยสอนน้อง สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับรุ่นน้องได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนมีวัยที่ใกล้เคียงกันจึงกล้าซักถามในสิ่งที่เขาไม่เข้าใจ และเขาจะได้รับการอธิบายหรือการถ่ายทอดความรู้ด้วยภาษาของคนในวัยใกล้เคียงกัน ทำให้เข้าใจกันได้ง่ายขึ้น ตลอดจนกลุ่มนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจึงเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น ส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรม ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช เป็นการให้คำปรึกษาช่วยเหลือซึ่งกันและกันในลักษณะรุ่นพี่ช่วยแนะนำ อธิบาย แลกเปลี่ยนความคิดและช่วยพัฒนาทักษะการแก้ไขปัญหาให้กับรุ่นน้อง เพื่อให้นักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ความเข้าใจในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้นไปปรับใช้ในการต่อยอดความรู้สำหรับการศึกษาในรายวิชาทางการบัญชีวิชาอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักศึกษามีสมรรถนะทางด้านวิชาชีพบัญชีในอนาคต สามารถจัดทำบัญชีได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ชในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้นของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นแนวทาง

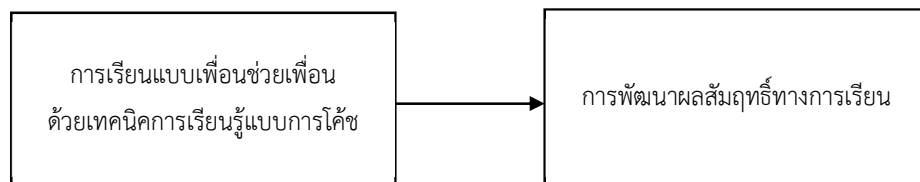

ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ตลอดจนส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีต่อไปจนสำเร็จการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการบันทึกบัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชี โดยใช้การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง หลักการบันทึกบัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชี โดยใช้การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. รูปแบบการเรียน เรื่อง หลักการบันทึกบัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชี โดยใช้การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการบันทึกบัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชี โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชา หลักการบัญชีขั้นต้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิค การเรียนรู้แบบการโค้ชในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้นของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนแบบพึ่งพา โดยให้นักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่าหรือรุ่นพี่เป็นโค้ชช่วยสอนรุ่นน้อง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เมื่อครูสอนเสร็จแล้วให้เพื่อนที่เรียนระดับชั้นที่สูงกว่าและมีผลการเรียนระดับดีทำหน้าที่เป็นโค้ชสอนเพื่อน ในระดับชั้นที่ต่ำกว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม คอยช่วยเหลือซึ่งกัน และ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการใช้แบบทดสอบความรู้ของนักศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบผู้เรียนก่อนและหลังเรียน โดยทดสอบความรู้ในเรื่อง หลักการบันทึกบัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชีของรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ตลอดจนความพึงพอใจทัศนคติและความรู้สึกเชิงบวกของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ซึ่งช่วยกระตุ้นจิตใจให้นักศึกษามีความสนใจในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้นมากยิ่งขึ้น และส่งผลให้นักศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

วิธีการศึกษา

การวิจัยชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ชในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของนักศึกษาศาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ผู้วิจัยได้กำหนดให้นักศึกษาศาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 4 ที่มีเกรดเฉลี่ยรวมไม่ต่ำกว่า 3.00 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับดี ตามการวัดผลและการสำเร็จการศึกษาของระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ว่าด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2562 จำนวน 15 คน เป็นโค้ชผู้สอนในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับปริญญาตรี ภาค ปกติ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในภาคการศึกษาที่ 1 ปี การศึกษา 2562 จำนวน 66 คน

แหล่งที่มาของข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกิจกรรมการเรียนรู้และหลังกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) และ แบบทดสอบหลังเรียน (Post – test) และใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช อีกทั้งผู้วิจัยยังเก็บรวบรวมข้อมูลจาก แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary) โดยการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร บทความ และงานวิจัย ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการบันทึก บัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชีในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น จำนวน 50 ข้อ เป็นข้อสอบ แบบปรนัย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยการทดสอบหาค่าความยากง่ายของ แบบทดสอบรายข้อ โดยผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบจำนวน 50 ข้อ ไปให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียน ใน รายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 60 คน ทดลองทำแบบทดสอบ ถ้าข้อใดมีผู้ตอบถูกมากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้สอบทั้งหมด แสดงว่าเป็นข้อสอบที่ง่ายหรือค่อนข้างง่าย ถ้าข้อใดมี ผู้ตอบถูกน้อยกว่าครึ่งของผู้สอบทั้งหมด แสดงว่ายากหรือค่อนข้างยาก ซึ่งค่าความยากง่ายของ แบบทดสอบ นิยมให้แทนค่า “P” มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1.00 ผลการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ พบว่า แบบทดสอบมีความยากเกินไปและง่ายเกินไปจำนวน 10 ข้อ ทำให้การวิจัยครั้งนี้ มีแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทาง การเรียนที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการทดสอบในการวิจัยได้ จำนวน 40 ข้อ

อีกทั้งผู้วิจัยยังใช้เครื่องมือแบบประเมินความพึงพอใจ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ชในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น จำนวน 15 ข้อ แบ่งเป็น ด้านโค้ชผู้สอน 5 ข้อ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ข้อ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ 5 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแต่ละข้อมีเกณฑ์การวิเคราะห์คะแนนการ ประเมินเป็น 5 ระดับ ค่าน้ำหนักของคะแนนอยู่ระหว่าง 1 ถึง 5 โดยให้ค่าน้ำหนักคะแนน 1 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด และค่าน้ำหนักคะแนน 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยใช้วิธี วัดค่าคะแนนของ likert Scale (Best, 1970) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วย การทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง โดยนำแบบสอบถามที่พัฒนาเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และ

ความสามารถในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของการวิจัย จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย IOC (Item Objective Congruence Index) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาความเที่ยงตรง และคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปนำไปใช้วัดความพึงพอใจ ส่วนข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 นำไปปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ หาค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าสูงสุด (Maximum) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสถิติทดสอบ t-distribution เพื่อวิเคราะห์แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) และหลังเรียน (Post – test) เพื่อบรรยายลักษณะของตัวแปรต่างๆ ที่ทำการศึกษา และผู้วิจัยวิเคราะห์การพัฒนาคำรู้ความเข้าใจด้วยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness : E.I.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ผลการศึกษา

จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการบันทึกบัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชี โดยใช้การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของนักศึกษาสาขาวิชา การบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต สามารถสรุป ผลคะแนนการทดสอบได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

นักศึกษาคนที่	Pre-test (40 คะแนน)	Post-test (40 คะแนน)
1	27	36
2	13	26
3	10	24
4	16	27
5	24	33
6	14	25
7	12	31
8	20	33
9	22	31
10	12	24
11	21	34
12	17	30
13	19	29
14	15	30
15	21	35
16	14	27
17	26	37
18	16	28
19	10	24
20	19	30
21	22	33
22	19	34
23	24	35
24	17	30
25	14	28
26	5	23
27	16	29
28	16	30

นักศึกษาคนที่	Pre-test (40 คะแนน)	Post-test (40 คะแนน)
29	13	31
30	26	37
31	15	28
32	18	30
33	14	26
34	21	32
35	17	29
36	19	31
37	13	30
38	22	30
39	16	28
40	16	26
41	12	25
42	20	26
43	17	28
44	7	23
45	12	25
46	11	26
47	14	25
48	17	29
49	19	31
50	20	32
51	12	28
52	14	26
53	16	27
54	15	24
55	15	26
56	17	30
57	14	31

นักศึกษาคนที่	Pre-test (40 คะแนน)	Post-test (40 คะแนน)
58	13	24
59	13	26
60	12	29
61	11	25
62	21	36
63	12	23
64	13	28
65	13	31
66	16	34
รวม	1,067	1,912
ค่าเฉลี่ย	16.17	28.97
ร้อยละ	40.42	72.42

การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness : E.I.) ของการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เรื่อง หลักการบันทึกบัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชี โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต สามารถสรุปได้ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเข้าร่วมกิจกรรมทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเข้าร่วมกิจกรรมทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเข้าร่วมกิจกรรมทุกคน}}$$

แทนค่าโดย

$$E.I = \frac{1,912 - 1,067}{(66 \times 40) - 1,067}$$

$$E.I = 0.54$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางการเรียน เรื่อง หลักการบันทึกบัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชี โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต นักศึกษาสามารถพัฒนาความรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากความรู้เดิม โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.54 ซึ่งค่า

ดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าสูงสุดเท่ากับ 1.00 ดังนั้น การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช สามารถพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง หลักการบันทึกบัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชีที่ก้าวหน้าขึ้นจากความรู้เดิม คิดเป็นร้อยละ 54 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาจำนวน 66 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre – test) โดยมีคะแนนรวมเท่ากับ 1,067 คะแนน จากคะแนนรวมทั้งสิ้น 2,640 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 16.17 คิดเป็นร้อยละ 40.42 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ในขณะที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post – test) โดยมีคะแนนรวมเท่ากับ 1,912 คะแนน จากคะแนนรวมทั้งสิ้น 2,640 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 28.97 คิดเป็นร้อยละ 72.42 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ดังนั้นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอน

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาจำนวน 66 คน มีความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ซึ่งมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$) คิดเป็นร้อยละ 90.60 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจแต่ละด้านพบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$) คิดเป็นร้อยละ 91.60 รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$) คิดเป็นร้อยละ 90.40 และด้านอาจารย์ผู้สอน มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.48$) คิดเป็นร้อยละ 89.60 ตามลำดับ ซึ่งสามารถพิจารณารายละเอียดความพึงพอใจในแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน พบว่า มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 3 ข้อ และมีความพึงพอใจมาก 2 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้มีเนื้อหาและรูปแบบตรงตามความต้องการของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.70$) รองลงมา กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระยะเวลา ($\bar{X}=4.64$) กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักศึกษามีการคิดวิเคราะห์มากขึ้น ($\bar{X}=4.59$) กิจกรรมการเรียนรู้สามารถกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดกระบวนการคิด ($\bar{X}=4.50$) และกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจากง่ายไปหายาก ($\bar{X}=4.47$) ตามลำดับ

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ พบว่า มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 2 ข้อ และมีความพึงพอใจมาก 3 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ นักศึกษาสามารถคิดวิเคราะห์ความสำคัญ ความสัมพันธ์ และหลักการได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$) รองลงมา นักศึกษาได้รู้จักเพื่อน รู้จักรุ่นพี่มากขึ้น และ

รู้จักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ($\bar{X}=4.65$) นักศึกษามีความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี ($\bar{X}=4.50$) นักศึกษาสามารถเรียนรู้และทำงานได้อย่างเป็นระบบ ($\bar{X}=4.39$) และนักศึกษาสามารถเข้าใจได้อย่างง่ายกับตัวอย่างและคำอธิบาย ($\bar{X}=4.36$) ตามลำดับ

ด้านโค้ชผู้สอน พบว่า มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด 3 ข้อ และมีความพึงพอใจมาก 2 ข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ โค้ชผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในแต่ละหัวข้อ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.61$) รองลงมา โค้ชผู้สอนใช้ข้อความระหว่างการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการคิด ($\bar{X}=4.55$) โค้ชผู้สอนให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ($\bar{X}=4.48$) โค้ชผู้สอนแบ่งกลุ่มนักศึกษาโดยความสามารถได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.45$) และโค้ชผู้สอนส่งเสริมให้นักศึกษากระตือรือร้นในการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.30$) ตามลำดับ

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางการเรียน เรื่อง หลักการบันทึกบัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชี โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต สามารถพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากความรู้เดิม โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.54 คิดเป็นร้อยละ 54 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับดวงหทัย โสมไชยวงค์ และมาเรียม นิลพันธุ์ (2559) พบว่า การโค้ช (Coaching) เป็นการเรียนรู้และพัฒนาในวิชาชีพในสถานการณ์จริง เป็นวิธีการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้และการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับ บุษราคัม ศรีจันทร์ และสุเทพ อ่วมเจริญ (2560) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น โดยผู้ที่ได้รับการสอบแบบโค้ชจะมีการพัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาด้านสติปัญญา ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีการพัฒนาสูงขึ้นและเกิดประสิทธิผลกับนักเรียนเป็นอย่างดี

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง หลักการบันทึกบัญชีและการวิเคราะห์รายการค้าทางการบัญชี โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จากการศึกษาการวิจัยค้นพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์และวิ

สาข จิตติวัต (2556) พบว่า สมรรถนะการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ของครูสามารถส่งเสริมการคิดวิเคราะห์หลังจากการใช้รูปแบบการโค้ชสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการโค้ช โดยอธิบายว่า ครูพหุวิชาชีพสามารถใช้รูปแบบการโค้ชมาส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ บุษยากร ช้ายขวา ผาสุก บุญธรรม และเพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท (2560) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่เน้นให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำได้รับผลประโยชน์จากผู้เรียนที่มีผลการเรียนสูงกว่า จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ เนื่องจากนักเรียนอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจกันได้ดี กล้าซักถามกันเอง ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เครียด ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนรู้ จึงทำให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้เป็นอย่างดี อีกทั้ง ทศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ และวิณา วรพงศ์ (2559) ยังได้อธิบายไว้ว่า การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะทำให้ผู้ติวและผู้ได้รับการติวได้ค้นหาความรู้ด้วยกัน ทำให้ทั้งสองฝ่ายมีการขยายความรู้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้การที่ผู้ติวและผู้ที่ได้รับการติวมีอายุใกล้เคียงกันจึงสนิทสนมกันได้ง่ายและรวดเร็ว ผู้ที่ได้รับการติวจึงรู้สึกผ่อนคลาย กล้าถามเรื่องที่ตนเองเรียนไม่เข้าใจ และทั้งสองฝ่ายสื่อสารกันด้วยภาษาที่เข้าใจกันได้ดี ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ Heward, Heron & Cooke (1982) ซึ่งได้ระบุว่า การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยให้นักเรียนชั้นปีที่สูงกว่าช่วยสอนน้อง สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับรุ่นน้องได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนมีวัยที่ใกล้เคียงกันจึงกล้าซักถามในสิ่งที่เขาไม่เข้าใจ และเขาจะได้รับการอธิบายหรือการถ่ายทอดความรู้ด้วยภาษาของคนในวัยใกล้เคียงกัน ทำให้เข้าใจกันได้ง่ายขึ้น ตลอดจนกลุ่มนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจึงเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น ส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ในรายวิชาหลักการบัญชีขั้นต้น ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จากการศึกษาค้นพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.60 โดยมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด รองลงมา ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ และมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดด้านอาจารย์ผู้สอน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ ดวงหทัย โหมไชยะวงศ์ และมาเรียม นิลพันธุ์ (2559) พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหา ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อการสอนตามลำดับ เช่นเดียวกับ บุษยากร ช้ายขวา ผาสุก บุญธรรม และเพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท (2560) ได้อธิบายว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับ

มาก โดยมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช สามารถทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ควรใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ชในรายวิชาบัญชีอื่นๆ อีกด้วย

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ชกับการแบบปกติ

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบการโค้ช ควรศึกษาเพิ่มเติมในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของนักศึกษากับโค้ชผู้สอนในการวิจัยครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์และวิสาข์ จิตวัตร. (2556). การพัฒนารูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลการวิเคราะห์ของครูพณิชยกรรม. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(2), 134 – 150.
- ดวงหทัย โหมไยยะวงศ์และมาเรียม นิลพันธุ์. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ช และการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 8(1), 195 – 213.
- ทัศนีย์นารถ ลิ้มสุทธิวันภูมิ และวิณา วรพงศ์. (2559). การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ความรู้ด้านการเงินขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ เพื่อนช่วยเพื่อนกับแบบปกติ. วารสารการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ, ครั้งที่ 1, 779 – 788.
- นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะ. (2559). ความหมายและขอบเขตของการบัญชี. วารสารวิชาชีพบัญชี, 12(35), 86 – 97.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษยากร ช้ายขวา ผาสุก บุญธรรม และเพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท. (2560). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ เพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียนชนเผ่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย, 10(3), 77 – 86.

บุษราคัม ศรีจันทร์ และสุเทพ อ่วมเจริญ. (2560). รูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูที่ส่งเสริม Metacognition ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารศิลปกรศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 9(1), 84 – 99.

Best, J.W. (1970). **Research in Education**. New Jersey : Prentice-Hall.

Heward, D. w., Heron, T. S., & Cooke, N. L. (1982). **Tutor Huddle : Key Element in a Class Room Peer Tutoring System**. *The Elementary School Journal*. 83(2), p. 114 – 123.

Likert, R. (1970). **A Technique for the Measurement of Attitude** In G.F.Summer (Ed). **Attitudes measurement**. New York : Rand McNally.